

Vähän vastinetta Joonakselle

Kirjotatte Toverittareissa numero 28 jostain "vasenmielisestä kohtauksesta". En olisi luullut enää miesten sakissa löytyvän niin pöpöimistä "sivistynyttä" miestä, joka viitsii ottaa kynää kouransa melllä saadakseen puolustusta toisen rauhan häiritsemisestä.

Suurta huomiota emme me sivistymättömät naiset pane miesten kumarruksille emmekä teeskentelyille, niinkuin teidän neidit tekevät. — Kyllä se Leena oli sentään kunnan tyttö, että hän osasi antaa huutia sivistyneelle miehille suun soitossa. Sellaisia Leenoja pitäisi olla kaikki tytöt, teeskentelättömiä ja rohkeita vastaansa tungetteleville "herran nappuloille". Emme me häpeä ulkonaista yksinkertaista sivistymättömältä näyttävää oloamme. Kourat ja jalatkin ovat suuret alinomaisesta raskaasta työn raadonnasta. Vaatetuksessamme emme tahdo mitään apinan tavoin herrasväkeä. Ostamme sitä vaatetusta minkä näemme olevan käytännöllistä ja mitä pienet rahavarastot antavat myöten uusien vaatetusten ostoon.

Jos Joonas ensikerran kohdetaan sivistymättömän naisen, antaisi hänen olla omilla oloissaan, niin säästyisi hän vasenmielisiltä kohtauksilta. Meitä on näes niin paljon meitä miesmäisiä naisia nykyaikana. Sivistymätön nainen.

TYÖLÄISET TUTUSTUMAS- SA VALTIO-OPPIIN.

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta)

hän tuhansi isäntänsä mukavudeksi. Hänen uskonnonseen tuli: "Vaimon tulee olla kuin kuvastimen, joka kuvastaa miehenä jokaisen mielialan; hänen tulee opetella katselemaan miehenä silmillä, niin että hänen kasvonsa on kuin toiste miehensä kasvoista". Hänen elämänsä ainoa motiivi — elää miestä varten.

Aikaa voittaen rengit ja piijatkin seurasivat onkisiimaa. He saivat hyviä palveluspaikkoja, ja joskus vielä oman mökin paikan, vaan heidän leipänsä ei ollut ylen runsasta. Heidän täytyi yhä karstata viljoja, kehrätä lankoja, kutoa kankaita ja sukkaa, koota juustoa ja voita, raijata pelloja ja kaitsella karjaa — ei ainoastaan omiksi tarpeikseen, vaan vieläpä isäntä-Mattien jälkeläistenkin hengissä pitoa varten, koska syötiin vartijan hallussa olivat maat ja mantedereet. Kuluttajain kulutuskyky kasvoi kasvamistaan. He eivät luoneet mitään, vaan he "politiikoivat", miten saada piijat ja rengit tuottamaan enemmän. Se oli tärkeä valtiollinen kysymys. Siihen keksittiin vastaus. Koottiin mies-"kädet" tehtäisiin ja nais-"kädet" toisiin ja lapsia sovitettiin mies- ja nais-"käsien" joukkoon. Työläisten tuotantokykyä kehitettiin aina kulutuskykyyn kehityksen mukaan.

Kuluttajain kulutuskyky kasvoi hirmuisesti, niin että he vihdoin ryhtyivät toisiaan syömään. Heidän joukkonsa harveni, vaan heidän rikkautensa kasvoi, samalla kuin orjia näännytti taakkainsa alle. Valtion entisestä keskuksesta — kodista — oli tullut yhden naisen haaremi, jonka voi omissa ainoastaan kuluttajia. Rikkauksien tuottajat — työläiset — eivät voineet enää uneksia-kaan omasta kodista — kodista, jossa mies ja nainen yhdessä luo rikkauksia, vaan valtion keskuksiin on siirtynyt tehtäseen. Siellä mies ja nainen yhdessä hikoilee valtion hyväksi. Heidän toiminnastaan pyörivät jättiläispyörät, tuottavat "tavaraa" ja kuljettavat sitä kuluttajille. He valmistavat ruuan, vaatteet ja kaikki kahdenkymmenen

vuosisadan tarpeelliset ja tarpeettomat mukavudet, he kasaavat niitä jättiläisvarastohuoneisiin, samalla kun kiristävät vatsavöitään, ja puhallelevat pakkasessa lämpimikseen. He raatavat — he eivät ajattele. He eivät näe, he eivät kuule, eivät-kä he ymmärrä, koska he eivät ajattele.

Vaan onkisiima alkaa tärinästä. Kuuluu huuto: Meitä uhkaa vihollinen! Kaikki puolustamaan maamme vapautta, kaikki taistelemaan kansanvallan puolesta! — He ovat aina olleet orjia, he ovat tottuneet tottelemaan. Miehiet asettuvat riveihin, heistä tehdään kuluttajia. Mailman tuotannonlähteiden utareet jäävät "piikojen" haltuun. Heidän täytyy karstata kehrätä, kutoa, ommella, valmistaa juustot, voita ja leivät ja vieläpä suorittaa miestensä entiset tehtävät.

Aamusta varhain iltamyöhään ympäri maamme kokoontuu tämä sanka amasooni-armeija tehtäisiin, valmistukseen vaatteita ja ruokia, takoakseen aseita ja rakentaakseen uusia ja uusia vuosisatamme ihmeitä, että "he siellä" voisivat parhaan kykynsä mukaan taistella kansanvallan puolesta. He hikoilevat työpöytänsä ääressä. Ja rengit vuodattavat vertaan kansanvallan puolesta — siellä onkisiiman toisessa päässä.

Jotkut heistä palaavat raajarikkoina, vaan he kertovat ihmeitä. Siellä toisella puolella — niin, siellä toisella puolella — ovat rengit ja piijat vallanneet valtion varastoaitat ja tuotantolähteet. He eivät hikoile niinkuin me täällä. — Se jota me olemme täällä luulleet vapaudeksi, onkin vain riistäjän vapautta. He siellä, ne toiset rengit ja piijat, nauravat yksilöllisellä vapaudella. He sanovat "Mitä voi aikamme ihminen yksin?" Hän ei voisi omin neuvoinsa pysyä hengissä kovin kauan. Me tarvitsemme toisiamme elääksemme. Mutta meidän täytyy myöskin luopua yksilövapaudesta kansan hyväksi. Se millä ehdoilla sinä ja minä suostumme työskentelemään, vaikuttaa ei ainoastaan sinuun ja minuun, vaan kaikkiin muihin työläisiin. Siksi meidän on liityttävä yhteen ja yhdessä suunniteltava kuinka suuren oman työme tuloksista luovutamme valtiolle. Koska valtion keskus on tehdas, siellä täytyy meidän myöskin liittoutua, ja koska valtion ohjaiset ovat tehtaiden omistajien hallussa, täytyy meidän yhteisvoimin vallata valtion ohjaiset — ainoat vapautemme ja oikeutemme — äänioikeutemme avulla. Näin he kertovat, ja piijat hikoilevat ja ajattelevat ja rengit siellä vuodattavat vertaan ja toivovat, mutta piijat ajattelevat, he ajattelevat — — —

Eva R.

SUOMEN TALONPOJAN PALKKA TAISTELUSTAAN.

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta)

rajansa. Siellä alkoi olla jo sekä aines maalaisliittolaista.

Mutta annappas kun se myrkkykaasu, mitä saksalainen riuti on ilmaan laskenut, laskee maahan! Odotappas sinä metsärahasi menettänyt, Keski-Suomen, Etelä-Pohjanmaan ja Perä-Pohjolan velallinen, hypoteekkilainansa rypevä röyhkeä talonpoika — maalaisliittolainen... Varroppas kun sinun puupohjarekesi on menettänyt tervansa ja vitasa-verikkosi on katkennut ja kotoinen vuosi-palkkalainen lakannut tekemästä työtä pyöreitä vuorokausia sinun hyväksesi!

Varroppas kun joudut itse kantaamaan kymmenen kannun pimäleillä peninkulmien matkojen päässä ole-

valle heinäniitylle kuumeisessa helteessä, kun joudut itse leikkaamaan, kokoamaan ja puhdistamaan elosi, hakkaamaan havusi, pelloillasi tarvittavan suomudan itse luomaan, kättävamaan itse ojaat ja kyntämään peltoa, loukuttamaan hampputi ja hoitamahan karjasi! — Sinä olet maalaisliittolainen! —

Nämä työt, joita olet halpapakka-sella vuosityöläisellä saanut teettää, ovat nyt tulleet itsesi tehtäväksi. Olet ollut mukana myymässä — saattamassa tietojen mukaan — 32 tuu-työllistä Saksaan sotaorjiksi; kymmeniä tuhansia olette murhanneet; useita tuhansia tukkiineet ahtaisiin vankiloihin; meille tuntematon summa on asetettu kotimaiseen pakkotyöhön ja suurenmoinen summa lie-nee onnistunut pakenemaan maasta, säilyttääkseen henkensä. Eipä liee paljon, jos sanomme, että ainakin satatuhatta työläistä on poistunut teidän palveluksestanne, entisestä pienestä Suomesta. — Loput pakkotyöhön tuomitsemme kyllä tapatte näkkään tai muhlin kulkutauteihin. Astukaa nyt areenalle itse — teollisuus-areenalle tarkotan. Paetkaa itsekin maasta saavuttamianne oloja.

Nyt on Suomi taas sikkäläisten viikinkikerrojen ja feodalistien aimesten vaikutuksen alaisena. Se on niiden ja saksalaisten kukkatarha. Sii-tä tarhasta saksalainen kapitalisti kulfenkin niittää parhaimman sadon. — Saksan kapitalistit asuvat kukkatarhan parhaimmat, kauneimmat paikat. Suomi on taaskin virkavalan luvattu maa!

Suomalainen talonpoikaisväestö on taaskin avustanut muukalaista herasvaltaa maahansa nylkemään itse-ään ja koko työväestöä. Se herras-valta tulee verolla puserutamaan koko Suomen alaluokalta, sen mukana talonpoijilta, kaiken elämänmehun. Suomen entiset ja tulevat kansallis-rikkauudet tulevat muukalaisille kuuluvaksi omaisuudeksi. Vieraan maan kapitalistiluokka laskee jyrkän monopolilakkinsa Suomessa tulevan tuotannon yli ja lain suojassa myöskin kotimainen kapitalistiluokka — kansan onnen kavalajat — järjestäytyvät osalliseksi riiistoon. Saksalainen monopoli ei hallitse Suomessa teollisuutta niin kauan, kuin tuulevat.

Kuitenkaan ei mikään yhteiskunta-muoto häviä ennenkuin kaikki ne tuotantovoimat, jotka se vain voi sisältää, ovat kehittyneet, eivätkä uudet korkeammat tuotantosuhteet astu sen tilalle ennenkuin niiden aineelliset olemisen ehdot ovat kasvaneet vanhan yhteiskunnan sisälle. Tähän meidän on vain lisättävä enää sen verran että ennenkuin vanhat vallan-kumousvoimat ovat saaneet levätä hieman ja kerätä uusia mukaansa. Suomen tuotannollinen kehitys ei ollutkaan päässyt vapaasti kehittymään, koska maa oli kehityksessä ta-kapajulla olevan monarkistisen hallituksen alaisena. Siltä huolimatta olivat tuotantovoimat kehittyneet edelle kotimaisen teollisuuden kehityksen.

Tämä seikka edellyttää, että Suomen tuotantoa kontrolloeraamaan astuva monopoli tulee olemaan lyhytikäinen — ehkäpä hyvin lyhytikäinen. Suokoon sallimus ettel se eläisi kauan. Silloin uudet, korkeammat tuotantosuhteet astuvat niiden tilalle.

Luokkatietoisuudessa oli Suomen työväestö ehdottomasti ensimmäisiä. Sen maan työväestö oli kohottanut luokkatietoisuutensa muutamassa vuosikymmenessä kaikkialla tunnus-tettavaksi.

Voisimme nyt sitten antaa ajattelemaan, että tulevat nousevat voimat ja ne jolla on kokemusta entisyydestä eivät tulisi nousemaan-noonen taisteluun. Vasta silloin on nyt kauhuista pyöräyksissä olevalla nuorisollakin kostompäivä, jolloin se langettaa tuomiensa porvaristolle. — Vaviskoon porvaristo nyt jo sen tuomion edessä.

Silloin on talonpoikakin menettänyt röyhkeytensä ja halunsa olla maalaisliittolainen. Se on aika, jolloin saadaan lohdutusta ja iloa asiallemme. Suomen talonpoika elää nyt jo murrosaikaa, tuntee petty-myksensä ja astuu rohkeamielisenä vapautteen johtaville poluille, jotka polut se tulee avartamaan palkka-työväestön kanssa yhteisin voimin väljiksi vapausradiksi, joita myös-

ten he tulevat marssimaan ihmiskun-nan onnen kohottajiksi. — Monopoli on silloin inenyt itsensä täyteen. — Kuollut lyhytikäinen. — Työ on val-lassa!

K. K.

SOTA JA RANSKAN TYÖ- LÄISNAISET.

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta)

jälkeen kun naistyöläisten luku-määrä on niin tavattomasti li-sääntynyt miesten ammateissa on miesten "vieraanvaraisuus" muuttunut. "Naisten työ — he sanovat — ei voi olla meidän työme arvoista. Miksi siis tuli heidän palkkansa olla saman-lainen? Olsi kokonaan vastak-kaista meidän yhteiskunta-hen-gellemme, jos naiset, jotka ovat vuosisatoja olleet miestä alem-malla asteella, tulisivat yhtäkkiä tasa-arvoisiksi miesten kanssa työläisinä.

Tietoisemmat työmiehet kui-tenkin ymmärtävät, että oikeu-denmukainen palkkataksa saa-daan ainoastaan työläisten soli-darisuudella, jossa ei tunneta mitään sukupuolieroavaisuuksia. Kaikkilla teollisuusaloilla, joissa naistyö on otettu käytäntöön, ovat palkat laskeneet. Jos palkat metalliteollisuusaloilla, joihin naiset ovat viimeisimmäksi tulleet, alenevat naistyön takia samalle tasalle kuin kutomoteelli-suudessa, niin miestyöläisten e-päluottamus näitä sotarekrytte-jä kohtaan on ollut oikeutettua. Miestyöläisten viha näitä palkkojen polkijoita vastaan kuiten-kin täytyy muuttua — ja on jo muuttumassa — haluksi opettaa naistyöläisille ammattiunionismin ja syndikalismin periaatteita ja järjestymistä. Olkoon naisten siirtymisestä teollisuuteen min-käläinen seuraus tahansa niin työmiesten täytyy kuitenkin kat-soa sitä totuutta suoraan sil-miin, että nainen on siellä. Ei tiedetä olevan esimerkkiä, joka osottaisi, että nainen olisi pois-tunut joltakin ammattialalta, jo-hon hän kerran on päässyt pe-rehtymään. Nykyisessä teollisuudessa on naistyö vasta nousus-saan.

"Naistyön rasittaminen pitkil-lä työpäivillä ja huonoilla pal-koilla on yksi teollisuuselämän kirouksia. Työpäivän teollisuus-laitoksissa täytyy lyhentyä sikäli kuin naistyö tulee yleisemmin käytäntöön. Nainen väsyv paljon pikemmin tehdastyössä kuin mies. Se ei tapahdu siksi, että työ rasittaisi enemmän naisen hennompaa ruumista, vaan siksi, että hänen päivänsä on liian pit-kä. Kun hänen päivätyönsä teh-taassa päättyy, alkaa hänelle toinen tehtävä — äidin, puolison ja emännän tehtävä.

"Työläisnaisen kohtalo äitinä on sellainen, että miehen asema näyttää paljon paremmalta ja työläisnainen koettaa saada ase-mansa ainakin yhtä hyväksi — lapsirajotuksen avulla. Jos ei hän tahdo olla äitinä, niin hän vain puolustaa siten itseänsä, ja kuka uskaltaa häntä siitä syyttää? Teollisuusliittojen pitäisi auttaa työläis-äitejä saamaan välttämätöntä avustusta. Yksi parhaiten menestyvä äitien turvauskeino olisi maksaa hänelle täysi työ-palkka koko siitä ajalta kuin hän on työkyvytön sekä palkkio jokaisesta synnyttämästään lapses-ta.

"Kaikenlainen innostaminen äitiyteen ei merkitse mitään, el-lei naisia korvata äitiydestä. Ki-tiysinostajat eivät voi innostaa työläisnaisia äitiyteen, elleivät he voi samalla todistaa, että se ei huononna heidän jo ennestään huonoa asemaansa. Ennen kuin Ranska voidaan uudelleen kan-